Cizinec - Tučný, Michal / Fešáci

Na kraji pouště, slunkem spálený
stojí naše malý město dřevěný.
Jednoho dne právě čas oběda byl
se na kraji města jezdec objevil.

Měl černý sombréro, na něm bílej prach
pod ním hadí oči ze kterejch šel strach.
Místo cigarety měl v ústech růži
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.

R: Tu jeho tvář tu každý z nás poznal,
na každým nároží zatykač vlál,
na něm cifra za kterou by sis žil
a přece nikdo z nás nevystřelil.

Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící.
Před saloonem zastavil a z koně slez,
jeho stín šel s ním a za stínem děs.

I zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř tváří u zrcadla.
Obědnal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

R:

On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink.
Pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

R: